

Η αναμνηστική φωτογραφία

Σήμερα το πρωί, πήγαμε όλοι στο σχολείο πολύ χαρούμενοι, γιατί θα βγάzaμε φωτογραφίες όλη η τάξη. Θα ήταν για μας, είπε η δασκάλα μας, ένα αγαπημένο ενθύμιο για όλη μας τη ζωή. Μας συμβούλεψε να έρθουμε όλοι στο σχολείο φορώντας την καλή μας στολή, καθαροί και καλοχτενισμένοι.

Έφτασα στην αυλή του σχολείου με μπόλικο ζελέ στα μαλλιά μου. Όλοι οι φίλοι μου βρίσκονταν ήδη εκεί κι η δασκάλα μας μάλωνε το Ζοφρουά, που είχε έρθει ντυμένος Αρειανός. Ο Ζοφρουά έχει έναν πολύ πλούσιο μπαμπά, που του αγοράζει όλα τα παιχνίδια που θέλει. Ο Ζοφρουά έλεγε στη δασκάλα μας πως τρελαινόταν να φωτογραφηθεί με τη στολή του Αρειανού, διαφορετικά θα έφευγε.

Ο φωτογράφος επίσης ήταν εκεί, με τη φωτογραφική του μηχανή και η δασκάλα τού έλεγε να βιαστεί, γιατί διαφορετικά κινδυνεύαμε να χάσουμε το μάθημα της αριθμητικής. Τότε ο φωτογράφος φώναξε:

- Παιδιά, παιδιά! Ελάτε, ελάτε τώρα και ήρεμα!

Ο φωτογράφος αποφάσισε να στηθούμε σε τρεις σειρές. Στην πρώτη σειρά θα κάθονταν όλοι κάτω σταυροπόδι. Στη δεύτερη σειρά θα ήταν όλοι όρθιοι γύρω από τη δασκάλα καθισμένη σε μια καρέκλα. Στην τρίτη θα ήταν όρθιοι πάνω σε κιβώτια. Α, έχει πράγματι ωραίες ιδέες ο φωτογράφος!

Τα κιβώτια πήγαμε να τα πάρουμε από το υπόγειο του σχολείου. Το γλεντήσαμε για τα καλά εκεί κάτω, γιατί δεν είχε αρκετό φως και ο Ρούφος έβαλε ένα παλιό σακί στο κεφάλι του κι ούρλιαζε:

- Ου, ου... είμαι ένα φάντασμα.

Σε λίγο, όμως, κατέφθασε κι η δασκάλα. Δεν ήταν καθόλου μα καθόλου ευχαριστημένη και φύγαμε γρήγορα-γρήγορα με τα κιβώτια στα χέρια. Ο μόνος που είχε μείνει ήταν βέβαια ο Ρούφος. Με το σακί στο κεφάλι, δεν κατάλαβε τι γινόταν και συνέχιζε να ουρλιάζει: "Ου, ου... είμαι ένα φάντασμα". Τότε η δασκάλα ήρθε δίπλα του και του έβγαλε το σακί. Ο Ρούφος μαρμάρωσε κυριολεκτικά από τη σαστιμάρα.

Μόνον όταν έφτασε στην αυλή άφησε το αυτί του Ρούφος η δασκάλα, που έπιασε το μέτωπό της μόλις μας είδε από κοντά.

- Μα είστε όλοι κατάμαυροι, είπε.

Είναι αλήθεια ότι παίζοντας σαν τρελοί στο υπόγειο, είχαμε λερωθεί λίγο. Η δασκάλα ήταν όλο νεύρα, αλλά ο φωτογράφος της εξήγησε πως δεν ήταν και τόσο σοβαρό. Θα μπορούσαμε να πλυθούμε, όσο αυτός θα τακτοποιούσε τα κιβώτια και την καρέκλα για τη φωτογράφιση. Εκτός από τον Ανιάν που δεν είχε λερωθεί καθόλου, καθαρός ήταν κι ο Ζοφρουά, γιατί φορούσε στο κεφάλι του την κάσκα του Αρειανού, που έμοιαζε σαν βάζο.

- Βλέπετε, είπε στη δασκάλα, αν είχαν έρθει όλοι ντυμένοι όπως εγώ, δε θα είχαμε τώρα προβλήματα, είπε με αυθάδεια.

Πρόσεξα πως η δασκάλα ήθελε πολύ να του τραβήξει κι εκείνου το αυτί, μα δεν μπορούσε εξαιτίας της κάσκας. Α, αυτή η στολή του Αρειανού είναι μια καταπληκτική κομπίνα!

Ξαναμαζευτήκαμε όλοι, αφού πλυθήκαμε και χτενιστήκαμε. Ήμαστε βέβαια λίγο βρεγμένοι, μα ο φωτογράφος είπε πως δεν πειράζει και πως στη φωτογραφία δε θα φαινόταν καθόλου.

- Ωραία, μας είπε ο φωτογράφος, θέλετε τώρα να ευχαριστήσετε τη δασκάλα σας; Απαντήσαμε όλοι με μια φωνή «ναι», γιατί την αγαπάμε τη δασκάλα μας. Είναι πολύ καλή μαζί μας, όταν δεν τη νευριάζουμε.

- Τότε, λοιπόν, είπε ο φωτογράφος, θα πάτε φρόνιμα να πάρετε θέσεις για τη φωτογραφία. Οι πιο ψηλοί πίσω στα κιβώτια, οι μεσαίοι όρθιοι κι οι κοντοί καθιστοί.

Εμείς ξεκινήσαμε, ενώ την ίδια ώρα ο φωτογράφος εξηγούσε στη δασκάλα πως με την υπομονή παίρνεις τα πάντα από τα παιδιά. Η δασκάλα όμως δεν τον άκουσε μέχρι το τέλος, γιατί χρειάστηκε να έρθει να μας ξεχωρίσει, μια κι όλοι μας θέλαμε να ανεβούμε στα κιβώτια.

Η δασκάλα μας έδωσε μια τελευταία προειδοποίηση, διαφορετικά, είπε, θα πηγαίναμε όλοι για το μάθημα της αριθμητικής. Τότε όλοι μας συμφωνήσαμε ότι πρέπει να κάτσουμε φρόνιμα κι αρχίσαμε να παίρνουμε τις θέσεις μας.

Εγώ έκατσα κάτω, δίπλα στον Αλσέστ. Ο Αλσέστ είναι φίλος μου, πολύ χοντρός κι όλη την ώρα κάτι μασουλάει. Εκείνη τη στιγμή έτρωγε μια φέτα με μαρμελάδα κι ο φωτογράφος του είπε να σταματήσει να μασουλάει, αλλά ο Αλσέστ του απάντησε ότι πρέπει να τρώει γιατί αναπτύσσεται.

- Άσε αυτή τη φέτα ψωμί! του φώναξε η δασκάλα, που καθόταν ακριβώς πίσω του.

Αυτό τον τρόμαξε τόσο, που η φέτα τού έπεσε από τα χέρια και κύλησε πάνω στο πουκάμισό του.

- Τώρα μάλιστα! είπε ο Αλσέστ και προσπάθησε να μαζέψει με τη φέτα τη μαρμελάδα από το πουκάμισό του.

Η δασκάλα είπε πως δεν έμεινε τίποτε άλλο από το να πάει να σταθεί πίσω, στην τρίτη σειρά, για να μη φαίνεται ο λεκές στο πουκάμισό του.

- Εντ, είπε η δασκάλα, άλλαξε θέση με το συμμαθητή σου.

Ο Εντ, χωρίς να πει τίποτα, κατέβηκε από το κασόνι κι ερχόταν στην πρώτη σειρά, ενώ ο Αλσέστ ξεκίνησε για την τρίτη σειρά. Έγινε μια μικρή ανακατωσούρα, κυρίως όταν ο Εντ διασταυρώθηκε με τον Αλσέστ και του 'ριξε μια γροθιά στη μύτη. Ο Αλσέστ θέλησε να του ρίξει μια κλοτσιά, αλλά ο Εντ είναι πολύ γρήγορος, απέφυγε την κλοτσιά κι έτσι την έφαγε ο Ανιάν. Αυτός έβαλε τα κλάματα κι άρχισε να ουρλιάζει πως κανένας δεν τον αγαπάει και πως θα προτιμούσε να πεθάνει. Η δασκάλα τον παρηγόρησε και του σκούπισε τη μύτη με το μαντίλι. Τον ξαναχτένισε και τιμώρησε τον Αλσέστ, να γράψει εκατό φορές τη φράση: "Δεν πρέπει να χτυπάω ένα συμμαθητή μου που φοράει γυαλιά".

Το μονάκριβο και πολυαγαπημένο ενθύμιο για όλη μας τη ζωή, η αναμνηστική φωτογραφία της τάξης μας, δε βγήκε ποτέ. Όταν κάποτε κάναμε το χατίρι στη δασκάλα και φρονιμέσαμε όλοι μας, πήραμε πόζα και χαμογελάσαμε κοιτάζοντας προς τη φωτογραφική μηχανή, είδαμε ότι ο φωτογράφος δεν ήταν πια στη θέση του. Είχε φύγει χωρίς να πει ούτε μια λέξη.

Ερωτήσεις πολλαπλής επιλογής

- Ο Ρούφους ήταν εκείνος ο συμμαθητής του Νικόλα που:
  - ντύθηκε σαν Αρειανός
  - έκανε το φάντασμα στο υπόγειο
  - λέρωσε το πουκάμισό του με μαρμελάδα
  - έκλαιγε γιατί τον κλώτσησε ο Αλσέστ
- Τα παιδιά κατέβηκαν στο υπόγειο του σχολείου:
  - για να παίζουν τα φαντάσματα
  - γιατί η τάξη τους δεν είχε ρεύμα και ήταν σκοτεινή
  - για να βγάλουν φωτογραφία
  - για να πάρουν μερικά κιβώτια
- Τα παιδιά αποφάσισαν να σταθούνε φρόνιμα και σε σειρά επειδή:
  - ήρθε ο φωτογράφος
  - λυπήθηκαν τη δασκάλα τους που είχε κουραστεί
  - η δασκάλα τους τους απείλησε ότι θα πάνε στην τάξη για μάθημα
  - ο φωτογράφος βιαζόταν να φύγει
- Όταν η δασκάλα ζήτησε από τον Εντ να αλλάξει θέση με τον Αλσέστ, ο Εντ:
  - χάρηκε που θα καθόταν στην πρώτη σειρά
  - εκνευρίστηκε και κτύπησε τον Αλσέστ στη μύτη
  - αυθαδίασε και αρνήθηκε να αλλάξει θέση
  - άρχισε να κλαίει

Ερωτήσεις

Οι πιο κάτω ερωτήσεις να απαντηθούν στο τετράδιο ελληνικών. Η κάθε απάντηση να έχει τη δομή ολοκληρωμένης παραγράφου.

1. Γιατί μαζεύτηκαν στην αυλή του σχολείου οι συμμαθητές του Νικόλα και η δασκάλα τους;
2. Πώς πήγε ντυμένος για τη φωτογράφιση ο Ζοφρούά;
3. Πώς έμοιαζαν τα αγόρια που είχαν κατέβει στο υπόγειο, όταν επέστρεψαν πίσω στην αυλή;
4. Γιατί ο Αλσέστ χρειάστηκε να αλλάξει θέση, στην πόζα της τάξης για φωτογραφία;

Δημιουργική εργασία

Ένας καινούριος φωτογράφος, επισκέπτεται το σχολείο του Νικόλα για τη Χριστουγεννιάτικη φωτογράφιση. Για τη φωτογράφιση αυτή, τα παιδιά έχουν ντυθεί με **διάφορες χριστουγεννιάτικες και πρωτοχρονιάτικες στολές**.

Η δασκάλα έχει μια καταπληκτική ιδέα για την πόζα: Οι κοντοί θα κάτσουν μπροστά. Πίσω θα σταθούν οι ψηλοί που θα έχουν ανέβει σε κασόνια. Τέλος, ανάμεσά τους θα σταθούν οι υπόλοιποι.

Συζητούμε, για 5 λεπτά με την ομάδα μας, πώς θα τοποθετούσαμε εμείς τα παιδιά σε θέσεις, ώστε να «σκηνοθετήσουμε» μια πιο επαγγελματική ομαδική φωτογραφία.

Στη συνέχεια καταγράφουμε την ιδέα μας στο τετράδιο.